Td 048_10

Βαρέθηκα την ξενιτιά, *αχ η Ρηνούλα μου,* τα έ-γιε-ρημα τα ξένα
δώδεκα χρό- δώδεκα χρόνια στη Βλαχιά
αχ βρε, δώδεκα χρόνια στη Βλαχιά, *αχ η Ρηνούλα μου*, και δυο στο Βουκουρέστι
και μια βραδιά, *άιντε Ρήνα*, στο σπίτι μας
ωρέ, και μια βραδιά στο σπίτι μας, *αχ η Ρηνούλα μου*, σα δόλιος μουσαφίρης
να κουβεντιάσω και να και να ειπώ
άιντε, να κουβεντιάσω και να ειπώ, *αχ η Ρηνούλα μου*, τον πόνο το δικό μας
τι θ’ απογίν’, *αχ Ρήνα μου*, ο τό-, *μωρ’*, ο τόπος μας.

Βαρέθηκα την ξενιτιά τα έρημα τα ξένα
δώδεκα χρόνια στη Βλαχιά και δυο στο Βουκουρέστι
και μια βραδιά στο σπίτι μας σα δόλιος μουσαφίρης
να κουβεντιάσω και να ειπώ τον πόνο το δικό μας
τι θ’ απογίν’ ο τόπος μας.